

PLAMENNÁ HROZBA

„Už musíme být brzy z lesa venku,“
zavolal Tom na svoji přítelkyni Elenu,
která šla za ním. Vytáhl meč a začal
si prosekávat cestu trnitým křovím.
Les byl temný, hustou spleť větví nad
hlavou sotva zahlédli šedou oblohu.

„Neboj, já to zvládnu,“ ujistila ho
Elena. Vedla Tomova statného hřebce
Bouřliváka, teď se zastavila a na chvíli

se o koně opřela. „Ale chvilka odpočinku by neškodila.“

Vysokou trávou k ní přiběhl její ochočený vlk Šedivák a zaštěkal.

„Slyšíš?“ usmála se Elena. „Šedivák se mnou souhlasí.“

Ale Tom zavrtěl hlavou. „Už putujeme skoro dva týdny a pořád nejsme u cíle. Musíme jít dál.“

„Ne každý by tolik pospíchal, aby se pustil do boje s obrovským ohnivým ptákem!“ řekla Elena.

Tom už byl taky značně unavený. Ale jeho odhodlání bylo tak silné, že zvedl meč a znovu začal nelítostně ničit podrost, který jim stál v cestě. Byl na důležité výpravě, na kterou ho vyslal Hugo, král Avantie. Nemůže se teď vzdát, když je téměř u konce.

Jeho posláním bylo zachránit království od hrozby netvorů,

legendárních tvorů, na které zlý čaroděj Malvel uvalil ďábelskou kletbu. Tom si kdysi myslel, že netvoři jsou jen báchoroky. Ale teď už věděl, že jsou až příliš skuteční.

Elena a Šedivák se na výpravě k Tomovi s Bouřlivákem přidali a všichni dohromady riskovali život, aby netvory z Malvelovy kletby osvobodili. Už se setkali s jednookým obrem a s kluzkým mořským plazem. Vypořádali se s kentaurem, s ohnivým drakem a s děsivým ledovým netvorem. Teď měli za úkol osvobodit od zlého kouzla ohnivého ptáka Epose.

Tom si sundal ze zad svůj štít a udusal s ním husté kapradí. „Sedneme si na chvíli a podíváme se do mapy,“ navrhl Eleně.

„Skvěle!“ zaradovala se a žuchla sebou vedle Šediváka.

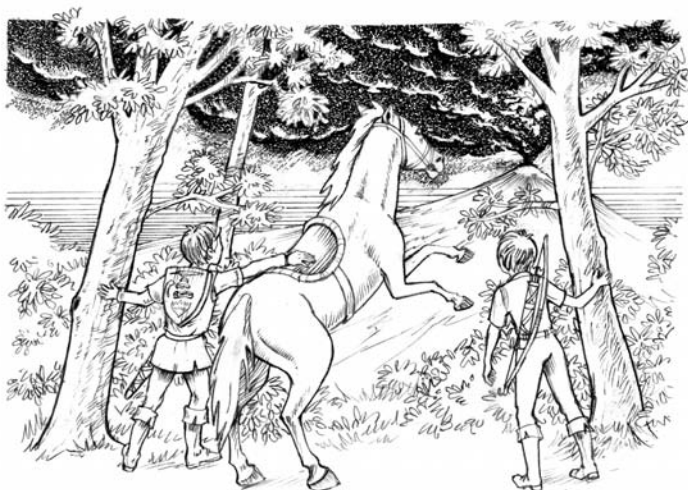
Bouřlivák se sklonil a s tichým pofrkováním jí položil nozdry na rameno.

Tom sáhl do kapsy a vyndal kouzelnou mapu Avantie. Dostal ji od čaroděje Adura, králova důvěrného rádce.

Tom se posadil vedle Eleny. Otevřel mapu a jel prstem přes stromy, kopce a jezera. Pod rukou mu vystupoval plastický obraz do výšky asi nehtu na palci. Světélkující zelená čára vyznačovala cestu, kterou sem došli z ledových plání daleko na severu až sem, do hlubokých lesů na východě.

„Už jsme skoro na kraji lesa,“ řekl Tom s úlevou.

Elena ukázala na maličkou horu na mapě hned za lesem. „Tohle je

určitě sopka.“ Pozorovali, jak z hory vyfukují malé obláčky kouře.

„Má to být spící sopka,“ řekl Tom. „Podle mapy je to místo, kde najdeme Epose.“ Projel jím záchvěv vzrušujícího očekávání. „Aduro říká, že je nejmocnější ze všech netvorů.“

Zamračil se na mapu. „Proč postavili vesnici tak blízko sopky?“

„Půda kolem sopky je velmi úrodná a vesničané mají dobré výnosy,“ řekla Elena. „Vím to od svého strýčka.“

Podívala se dolů do klína na složené ruce. „Už je to tak dávno, co jsem odešla z naší vesnice. Stýská se mi po lidech doma.“

Tom se usmál. „Aduro tě určitě vezme domů, až naši výpravu skončíme.“

„Ale co ty?“ zeptala se Elena. „Vrátíš se zpátky k tetě a strýci do Errinelu?“

„Nejspíš ano,“ řekl Tom a odvrátil pohled. „Ale ze všeho nejvíc chci najít svého otce.“

Tomova matka zemřela, když byl Tom ještě malý, a jeho otec Taladon brzy nato zmizel. Toma vychovali jeho teta a strýc. Ale pořád doufal, že jednoho dne svého otce najde. Věděl jenom, že Taladon kdysi sloužil králi Hugovi, stejně jako Tom nyní, ale nic víc.

„Počkat,“ začichal Tom. „Necítíš... kouř?“

Elena zakašlala. „Nejspíš někdo rozdělal oheň.“

Najednou se lesem rozlehl hlasitý rachot a země se pod nimi otrásla. Bouřlivák poděšeně zařehotal a vzepjal se na zadní a Tom s Elenou vyskočili na nohy. Tom se podíval do korun stromů. Mezi listím zalédl mračna tmavého kouře, která se šířila oblohou. Probleskovaly v nich záblesky ohně jako padající hvězdy.

„Sopka,“ polekala se Elena. „Nejspíš brzy vybuchne!“

„Musíme najít nějaký úkryt,“ řekl Tom. „To určitě rozpoutal ten ohnivý pták!“

Vtom Elena ztuhla. „Podívej,“ polekaně se zadívala do lesa za Tomem.

Tom se rychle otočil a srdce mu skočilo až do krku. Na malé mýtině nedaleko od nich stál tvor, vypadal jako obří pták. Měl ostrý dlouhý zobák a po těle mu jiskřily a blikaly fialové plamínky. Na jedné silné noze měl zlatý kruh a ze země pod jeho pařáty se kouřilo. Mohutná třpytivá křídla se otírala o okolní křoviny a zapalovala je.

„Epos,“ vydechl Tom a prsty se mu sevřely kolem jílce meče. „Přišli jsme

sem, abychom ho našli, a on si zatím našel nás!“

Pták se vznesl kousek nad zem, zuřivé rudé oči se mu zúžily. Tom s úžasem pozoroval, jak se mu z fialových plamenů na pařátech tvoří ohnivá koule.

Najednou Epos vztekle zavřískal – a vystřelil ohnivou kouli přímo na Toma!

